

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztyálozás

628.2

Szerző: *Várkonyi Margit*

Cím:

Rossz bánásmódra panaszkodik

a főváros „alagsora“

Népszava

1958. XI. 2.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1958"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23

— Kevés ember tudja, hogy szép fővárosunk alatt egy másik — igaz, nem szép, de nagyon fontos — föld alatti »város« is végighúzódik. Vannak utcái, lejárói stb. Egyetlen célt szolgál: óvja, védi Budapest tisztaságát, egészségét. Sajnos — nem becsüli eléggé a lakosság...

A Fővárosi Csatornázási Vállalat igazgatói szobájának óriási térképe előtt állunk. Farkas Imre igazgató ceruzájával kíséri a város alatt húzódó labirintus útjait, a főmérnök, Szablya Ferenc pedig — minék is szépítem — panaszkodik: ránk, mindannyiunkra — a hálózat használóira. Kezdjük hát a panaszokkal.

Árkok helyén — modern csatornák

— Súlyos örökséget vettünk át a felszabadulás után — nézegeli feljegyzéseit az igazgató. — Bizony, súlyos tizmilliókba került, amíg valamennyire is egységesítettük Nagy-Budapest csatornahálózatát. Most már jobban állunk, de az utóbbi években újabb gond nehezedett ránk: újból és újból javítani kellett a nemrégén épült hálózatrészeket is.

Budapest lakossága nagymértékben rongálja a csatornahálózatot. — Csak néhány példát említek — mondja a főmérnök — azt hiszem, sokan magukra ismernek a rongálók közül. A Dunába emelés előtt a szennyvizet meg kell szűrni s a szűrőszékeket súlyosan próbára teszik a csatornába nem való »alkatrészek«. Vashulla-

dék, üveg, cserép, sőt keramitkockák, téglák és elhullott átlatok torlaszolgják el a szűrőberendezést. A lakosság ezeket mind a csatornába dobálja. Megtörtént már, hogy a szennyvíz »visszafordult«, s éjszaka idején kellett kirohannunk, mert a piszkos ár előntéssel fenyegette a környező házakat.

Textil, pakura, bőr és keramit a csatornában

— Aztán, az üzemek. — Farkas igazgató már egész leltárt készített a csatornába dobált ipari termékekről — Bőr- és textilhulladék, építőanyag, olaj, pakura, benzin és gáz — mindent a csatornába ömlesztettek. Talán még az ipari üzemek vezetői sem tudják, hogy a csatornába vezetett gázok, gyúlékony anyagok robbanást, egész utcák kövezetének megrogálódását idézhetik elő.

A Csatornázási Művek óriási személyzete csak igen nehezen tudja tisztán tartani a főváros alagsorát — több tizmillió kárt okoznak évente a tudatlan vagy hanyag rongálók, akik úgy vélik, hogy a csatorna egyúttal szemét- és hulladéklerakat is.

— Pedig jó lenne, ha többen tudnák: a csatorna építése a legdrágább közműfejlesztés. Rongálása igen súlyos pénzüsszegeket felemészthető károkat okoz — mondják a Csatornázási Művek szakemberei.

Farkas igazgató oszlopnyi számsorban böngész: »először a legfontosabb helyeken köt-

jük be a csatornahálózatot. Aztán jönnek a nagyobb létesítmények, új beruházások. Itt van például a dél-pesti szennyvíztisztító telep. Megépítése 54 millió forintba kerül majd, ebből 10 millió forint értékű munkát máris elvégeztünk. Gondot fordítunk az új lakótelepekre, iskolákra is: a nagytétényi lakótelep 2,7 millió forint értékű csatornát kap, az Üllői úti, Gyáli úti, Könyves Kálmán körüti lakóegyedek csatornázására 30 milliót fordítunk.

Tisztább és egészségesebb lehet Budapest

Számok — milliók: Rákospalota és Kőbánya, Angyalföld és Újpest tisztaságát, egészségét védik az új, modern vízvezetők, a múltból örökölt árkokat, levezetőket fokozatosan teljesen kicserélik, eltüntetik. — Persze, kétszer ennyi pénz is kellene még ahhoz, hogy minden problémát megoldjunk, de a föld alatti »város« képe így is napról napra biztatóbb — ismereti tapasztalataikat a főmérnök. — Az újonnan épített csatornákat 50—80 éves »élettartamra« tervezzük.

Azt hiszem, igazat kell adnunk a Csatornázási Művek vezetőinek. Több tizmillió »forintot dobunk« évente a szemétkébe — illetve a csatornába —, ezt az összeget egy kis óvatossággal és törődéssel másra, például további csatornázásra is jól fel lehetne használni.

Várkonyi Margit

rosi háziyomda 1926 — 8891